

Sygn. akt VII U 106/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Pawlak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Zimniak – Strusińska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

sprawy T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 3 grudnia 2015 r. nr (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 05 maja 2015 r. wysokości 5 % (pięciu procent);
2. zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego).

SSR Piotr Pawlak **Sygn. akt VII U 106/16**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 5 maja 2015 r. W uzasadnieniu organ podał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 24 listopada 2015 r. ustalił 0% uszczerbku na zdrowiu w zw. z wypadkiem przy pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony T. M. reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu ubezpieczony podał, że organ błędnie ustalił, iż nie doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Ubezpieczony podał, że nie zgadza się z oceną Komisją Lekarskiej ZUS i decyzją organu, gdyż w wyniku wypadku osunęła się na niego bela o wadze 550 kg w wyniku czego doszło do uszkodzenia barku – skręcenie i naderwanie stawu ramiennego, zapalenie kaletki podbarkowej i ścięgna (...), co finalnie doprowadziło do zabiegu tenodozy polegający na odcięciu ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego i wytworzeniu nowego przyczepu w rowku kości ramiennej o doszyciu ścięgna w nowo

utworzonym miejscu za pomocą implantu (kotwicy). Ponadto ubezpieczony podniósł, że badanie wykonane przez lekarzy orzeczników ZUS było nieprofesjonalne i brutalne.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. M., zatrudniony w (...) sp. z o.o. w I., na stanowisku kierownika Grupy Towarowej – handel detaliczny, w dniu 5 maja 2015 r. rozpoczął prace o godzinie 7:00. Do jego zadań należała obsługa m.in. prasy belującej do makulatury, podczas pracy na urządzeniu wyświetlił się komunikat „belki gotowe”, co oznacza, że maszyna jest w pełni załadowana kartonami i należy je wyciągnąć z maszyny. Ubezpieczony podstawił paletę, stanął obok i za pomocą dwóch przycisków uruchamiających jednocześnie ręcznie uruchomił maszynę. Proces wyładowania został uruchomiony. Prawidłowo maszyna powinna wypchnąć bele (o wadze od 300 do 500 kg) na zewnątrz, tak aby ta opadła na ustawioną paletę, jednak tym razem nie zatrzymała się na palecie i zaczęła przesuwać się dalej. Ubezpieczony chciał zatrzymać belę, jednak nie zdołał, ta zatrzymała się poza paletą. Ubezpieczony wraz z kolegą S. B. razem próbowali ustalić belę na palecie, poprzez obalenie jej na drugi bok, tak aby wpadła na paletę, lecz to się nie udało. Próby zakończyły się silnym bólem od karku po łopatkę i w kierunku lewej ręki u ubezpieczonego. Na skutek rosnącego bólu ubezpieczony został przetransportowany do szpitala na izbę przyjęć, gdzie wstępne badania wykazały skręcenie i naderwanie stawu ramiennego oraz zapalenie kaletki podbarkowej i ścięgna (...) oraz niestabilne ścięgno. Ubezpieczony nie mógł dalej pracować. Pracodawca nie stwierdził aby ubezpieczony w jakikolwiek sposób przyczynił się do wypadku, nie stwierdził nieprzestrzegania zasad bhp ani przepisów ochrony życia i zdrowia, rażącego niedbalstwa, stanu nietrzeźwości lub po spożyciu środków odurzających, substancji psychotropowych. Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: protokół nr (...) r., pismo pracodawcy z 4.09.2015 r. – akta organu; karat informacyjna (...) z 5.05.2015 r. – dokumentacja orzeczniczo-lekarska ZUS.

Ubezpieczony wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Organ ustalił, że zdarzenie wyczerpuje ustawowe pojęcie wypadku przy pracy a dokumentacja medyczna potwierdza powstanie urazu w pracy na skutek wypadku, wobec czego uznał zdarzenie za wypadek przy pracy i skierował ubezpieczonego na badania celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego skutkami wypadku przy pracy.

Dowód: pismo ZUS z 27.08.2015 r., pismo G. (...) z 1.09.2015 r., notatka kolejalna ZUS z 23.09.2015 r., wniosek ZUS z 28.09.2015 r. – akta organu.

Lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzeniu badania wydał w dniu 14 października 2015 r. orzeczenie stwierdzające, że uszczerbek na zdrowiu wynosi u ubezpieczonego 0%. Lekarz stwierdził, że wygojone skręcenie stawu ramiennego lewego u osoby praworęcznej bez ograniczeń ruchomości i przykurczu, powoduje orzeczenie 0% uszczerbku na zdrowiu. Na skutek wniesionego sprzeciwu sprawę rozpatrzyła Komisja Lekarska ZUS, która orzeczeniem z 24 listopada 2015 r. również orzekł 0% uszczerbku na zdrowiu, stwierdzając, iż przebyty uraz stawu ramiennego lewego, wygojony został bez zaburzeń funkcjonalnych. W opinii lekarskie KL stwierdziła, że staw ramienny lewy jest bez obrzęku, ruchomość w pełnym zakresie, bez zaników mięśniowych.

Dowód: orzeczenie lek. orzecznika ZUS z 14.10.2015 r., orzeczenie KL ZUS z 24.11.2015 r. – akta organu; sprzeciw z 23.10.2015 r., opinia lek. z 24.11.2015 r. – dokumentacja orzeczniczo-lek. ZUS.

Na podstawie powyższego orzeczenia KL ZUS organ rentowy w dniu 3 grudnia 2015 r. wydał decyzję, która odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy, jakiemu uległ on w dniu 5 maja 2015 r.

Dowód: decyzja ZUS z 3.12.2015 r. – akta organu.

Ubezpieczony cierpi na uszkodzenie (...) i (...) ramienia lewego, leczone operacyjnie, w trakcie rehabilitacji z utrzymującymi się ograniczeniami ruchomości w stawie ramiennym lewym. Ubezpieczony ma widoczne blizny po leczeniu operacyjnym w obrębie ramienia lewego, wyczuwalny palpacyjnie ubytek w obrębie głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego. Odniesione przez ubezpieczonego obrażenia stanowią uszczerbek na zdrowiu. Ubezpieczony wskutek wypadku, któremu uległ 5 maja 2015 r. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w postaci skrzywienia stawu ramiennego lewego z uszkodzeniami wewnątrzstawowymi, leczone operacyjnie, wygojone z utrzymującym się objawami uszkodzenia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego, wygojone bez zaburzeń funkcjonalnych, co zgodnie z tabelą uszczerbkowa odpowiada 5% z punktu 114a tabeli.

Dowód: opinia sądowo-lekarska biegłego lek. spec. chirurgii urazowej i ortopedii z 2 kwietnia 2016 r. – k. 32-33, opinia sądowo-lekarska biegłego lek. spec. chirurgii urazowej i ortopedii z 17 sierpnia 2017 r. – k. 104-105, dokumentacja medyczna – k. 26, 34-37, 71-94, 106-118, opinia uzupełniająca z 17.10.2017 r. – k. 137-138 akt sprawy; dokumentacja medyczna w aktach organu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Dowody zgromadzone w sprawie były spójne, konkretne, wzajemnie zgodne oraz uzupełniające się. Sąd dał im wiarę w całości. Ponadto żadna ze stron nie zakwestionowała wiarygodności środków dowodowych w postaci dokumentów.

Sąd oceniając materiał dowodowy kierował się zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym.

Sąd wskazuje, że w myśl art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 1242 t.j.ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia albo w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Zatem aby określone zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy musi spełniać łącznie następujące warunki: mieć charakter nagły, być wywołane przyczyną zewnętrzną, powodować uraz lub śmierć, nastąpić w związku z pracą. Brak jednego z ww. elementów nie pozwala na uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy.

W niniejszej sprawie nie było sporu do co stanu faktycznego sprawy i uznania zdarzenia za wypadek przy pracy. Sporne było ustalenie uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego.

W toku sprawy przeprowadzono dowód z opinii biegłego lekarza chirurga urazowego i ortopedy. W opinii sądowo-lekarskiej z 2 kwietnia 2016 r. biegły lek. spec. chirurgii urazowej i ortopedii stwierdził, iż ubezpieczony doznał uszkodzenia (...) i (...) ramienia lewego, leczone operacyjnie, w trakcie rehabilitacji z utrzymującymi się ograniczeniami ruchomości w stawie ramiennym lewym. Biegły ocenił, że odniesione przez ubezpieczonego obrażenia stanowią uszczerbek na zdrowiu lecz oceny procentowego uszczerbku na zdrowiu dokonać będzie można dopiero po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Biegły nie podzielił orzeczenie KL ZUS, gdyż z dokumentacji medycznej wynika, że na skutek urazu doszło do uszkodzenia wewnętrznych struktur stawu ramiennego lewego, wymagającego naprawczej operacji, którą wykonano 14 stycznia 2016 r. Badanie ortopedyczne dla celów orzeczniczych wykazało uszczerbek na zdrowiu, którego wysokość będzie możliwa do ustalenia po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (k. 32-33).

W opinii z 17 sierpnia 2017 r. biegły lek. sądowy spec. chirurgii urazowej i ortopedii stwierdził, że po przeprowadzonej rehabilitacji nadal widoczne są blizny po leczeniu operacyjnym uszkodzeń wewnątrzstawowych stawu ramiennego lewego, zanik mięśni obręczy barkowej lewej, natomiast ruchomość w stawie ramiennym jest dobra. Biegły stwierdził,

że ubezpieczony ma objawy uszkodzenia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramiennego lewego z ruchomością w pozostałych stawach kończyny górnej lewej w stanie dobrym, również zdolność chwytana została zachowana. Biegły orzekł, iż ubezpieczony cierpi na skręcenie stawu ramiennego lewego uszkodzeniami wewnątrzstawowymi, leczone artroskopowo, wygojone z utrzymującymi się objawami uszkodzenia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego, leczone zachowawczo, wygojone bez zaburzeń funkcjonalnych. W ocenie biegłego ubezpieczony wskutek wypadku, któremu uległ 5 maja 2015 r. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w postaci skręcenia stawu ramiennego lewego z uszkodzeniami wewnątrzstawowymi, leczone operacyjnie z wygojone z utrzymującym się objawami uszkodzenia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego, co zgodnie z tabelą uszczerbkowa odpowiada 5% z punktu 114a tabeli. Biegły stwierdził, że nie podziela opinii KL ZUS, gdyż zarówno badania (...) jak i ocena śródoperacyjna wykazały uszkodzenia wewnątrzstawowe, po przebyłym urazie, powodujące dysfunkcję narządu ruchu (k. 104-105).

Zarzuty do powyższej opinii wniósł pełnomocnik ubezpieczonego, wskazując, iż nie zgadza się z oceną procentowego uszczerbku na 5%, w kontekście nie tylko samego uszczerbku ale i jego konsekwencji dla ubezpieczonego, spowodowanych utrudnień w życiu zawodowym i prywatnym oraz konsekwencji jakie pociągnął za sobą uszczerbek i zabiegi lecznicze. Pełnomocnik zwrócił uwagę, że biegły nie uwzględnił zwyrodnienia stawu barkowo-obojęzycznego lewego przy ocenie procentowego uszczerbku na zdrowiu oraz innych uszkodzeń wewnątrzstawowych. Ponadto pełnomocnik wniósł o szczegółowe uzasadnienie przyznania 5% uszczerbku wraz z podaniem konkretnych przykładów na potwierdzenie wskazanego procentowego uszczerbku a także wskazanie jakie obawy oraz dolegliwości przy takim urazie uzasadniają ustalenie wyższego uszczerbku na zdrowiu. Pełnomocnik posiłkowo wskazał na orzeczenia SN, stwierdzające, że nie jest wystarczające aby biegli przedstawili jedynie swoją ostateczną konkluzję i konieczne jest zawarcie w opinii opisów metod i sposobów przeprowadzenia badania (k. 131).

W opinii uzupełniającej z 17 października 2017 r. biegły podał, że ocena procentowego uszczerbku zależy od uszkodzenia mięśnia i ścięgien oraz ich przyczepów w zależności od zmian wtórnych i upośledzenia funkcji mięśnia dwugłowego. Biegły podał, że w wyniku badania stwierdzono blizny po leczeniu operacyjnym, uszkodzenia wewnątrzstawowe stawu ramiennego lewego, zanik mięśni obręczy barkowej lewej, ruchomość w stawie ramiennym oceniono jako dobrą, ujawniono cechy uszkodzenia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego. Biegły stwierdził więc, że po leczeniu oraz rehabilitacji uzyskano dobrą sprawność funkcjonalną stawu ramiennego lewego. Biegły pokreślił, że badanie kontrolne (...) z 23 grudnia 2016 r. nie wykazało innych uszkodzeń wewnątrzstawowych. Biegły wskazał jednocześnie, iż nie jest prawdą, że po leczeniu operacyjnym stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe stawu barkowo-obojęzycznego lewego, gdyż karta wypisu leczenia operacyjnego nie zawiera takiego wpisu. Opisane w badaniu (...) zmiany zwyrodnieniowe stawu obojęzyczko-barkowego lewego nie mają żadnego związku z urazem z 5 maja 2015 r. również w karcie informacyjnej (...) z 5 maja 2015 r. nie stwierdzono urazu stawu obojęzyczko-barkowego lewego, także wykonane badanie RTG nie wykazało takowego. Biegły podtrzymał swoją poprzednią opinię w całości, wskazując, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu jest adekwatny do stopnia uszkodzenia stawu ramiennego lewego (k. 137-138).

Po przeprowadzonym postępowaniu Sąd uznał opinie za w pełni wiarygodne. W szczególności należy wskazać, że ww. opinie są rzetelne, kompleksowe, logiczne, a co najważniejsze kategorycznie i zbieżne w zakresie oceny stanu zdrowia powoda. Biegły jest specjalistą w dziedzinie ortopedii i chirurgii, dlatego Sąd nie znalazł podstaw by je kwestionować, tym bardziej, że są one wyczerpujące i zawierają logiczne i przekonujące uzasadnienie. Sąd podzielił wnioski wynikające z ww. opinii lekarsko-sądowych (głównej i uzupełniającej), a Sąd nie znalazł podstaw aby je kwestionować.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż sąd ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, a odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontrydiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia swych twierdzeń przez ubezpieczonego i pozwany organ (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2008 r., I UK 193/07). Dowód z opinii biegłych podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 K.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych

w niej wniosków (zob. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98). Biorąc pod uwagę przedstawione kryteria należy stwierdzić, że przeprowadzony dowód z opinii biegłego jest w pełni przydatny dla ustalenia stanu faktycznego sprawy i ustalenia właściwego, adekwatnego uszczerbku na zdrowiu, jaki ubezpieczony T. M. poniósł w wyniku wypadku przy pracy z 5 maja 2015 r. Biegły wydał opinie po gruntownej analizie akt sprawy, uwzględniając całą dostępną dokumentację lekarską. Wnioski opinii omówiono szeroko, sformułowane zostały one w sposób jasny i precyzyjny, a ich końcowe stanowisko zostało szczegółowo, przekonująco i logicznie uzasadnione. Przedstawione konkluzje są kategoryczne, a ich uzasadnienie przedstawione zostało w sposób przystępny i zrozumiały. Powołany w sprawie biegły jest doświadczonym specjalistą z dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego, a poziom jego wiedzy i sposób umotywowania orzeczenia powoduje, iż Sąd uznaje przeprowadzone w sprawie opinie za w pełni trafne.

Stosowanie natomiast do treści art. 11 ust. 1 ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2). Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3)

W związku z ustaleniem, iż ubezpieczony doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 5%, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c. w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 K.p.c. zasądzając na rzecz odwołującego koszty zastępstwa prawnego w kwocie 360,00 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), biorąc pod uwagę wkład i wysiłek jakie pełnomocnik włożył w prowadzenie sprawy.

SSR Piotr Pawlak